

Chương 62

VINH HIỂN THIÊN ĐÀNG CỦA THÁNH CẢ GIUSE, VỊ QUAN THẦY TRÊN TRỜI CỦA CÁC LINH HỒN HẤP HỐI

Vào ngày thứ ba sau cuộc tử nạn tang thương, Chúa Cứu Thế đã phục sinh hiển thắng từ trong kẻ chết. Sau khi tử nạn, Chúa xuống Ngục Tổ Tông để giải thoát các linh hồn đang phải lưu ngụ trong đó và đem theo với Người. Linh hồn hiển vinh của Thánh Cả Giuse, nhờ quyền năng Thiên Chúa, một lần nữa đã được tái hợp với thân xác điểm phúc của Ngài.¹ Nhờ đó, thân xác của Thánh Cả Giuse cũng được hiển vinh, tức là được tặng ban tất cả các thuộc tính của một thân xác được vinh quang hóa, giống như tất cả các vị thánh nhân sẽ được sống lại trong ngày phán xét chung. Thánh Cả Giuse đã được vào thiên đàng cùng với Chúa Cứu Thế trong dịp Chúa Lên Trời hiển vinh.² Hiện giờ, ở trên trời, nhờ đức thanh khiết và sự tinh tấn tuyệt vời của linh hồn, Thánh Cả Giuse được hiển ngự trên một ngai tòa rất cao sang, kế cận³ với Con Chiên Thiên Chúa Vô Tì Tích và ngai tòa của Đức Nữ Vương các thiên thần và loài người, hiển thể trung thành và thanh sạch của Thánh nhân ở đời này, và là người Thánh nhân được nên tương tự, hơn bất kỳ một thụ tạo nào khác.

Trên thiên đàng, Thánh Cả Giuse được an hưởng một hồng phúc vinh quang khôn tả và siêu vượt hơn tất cả các thánh.⁴ Vinh hiển ấy vượt quá trí hiểu của loài người; và do đó, thực sự đã

không được tỏ ra cho thế gian. Tuy nhiên, vinh hiển của Thánh Cả Giuse đã được các phúc nhân trên thiên đàng tôn nhận, hiểu biết và trân trọng cho đến đời đời.

Thánh Cả Giuse vẫn không ngừng thực thi nhiệm vụ trung gian của Ngài trước mặt Thiên Chúa cho các linh hồn hấp hối.⁵ Thánh Cả Giuse quan tâm sâu xa đến lợi ích của mọi linh hồn đã được cứu chuộc bằng giá máu cực trọng của Chúa Cứu Thế. Thánh nhân cầu bầu ân sủng cho mọi người,⁶ nhưng dành sự chăm sóc đặc biệt cho những ai có lòng tôn kính Ngài. Không một ơn nào Thánh Cả Giuse cầu bầu cùng Thiên Chúa, hoặc cùng Đức Trinh Nữ Rất Thánh, mà Ngài lại không được nhậm lời.⁷

Thánh Cả Giuse cầu xin ơn thánh cho hết mọi người, nhưng cách riêng là những người đau khổ và bị áp bức, bởi vì chính Ngài đã từng gặp rất nhiều thử thách trong cuộc đời trần gian. Thánh nhân cũng dành một sự ưu ái đặc biệt cho các tu sĩ.⁸ Vì thế, tôi tha thiết mời gọi tất cả các linh hồn, thuộc mọi bậc sống, hãy tôn sùng vị đại thánh này một cách đặc biệt.⁹ Thực sự, khi thực hiện điều ấy, chúng ta sẽ nghiệm được những hiệu quả rất thần kỳ.

CHÚ THÍCH

1. Thánh Matthêu kể rằng: "Các mộ mở ra và xác nhiều vị thánh đã yên nghỉ được sống lại. Họ ra khỏi mộ sau khi Người sống lại, mà vào thành thánh và đã hiện ra cho nhiều người" (Mt 27:52-53).

Các thánh Cựu Ước đã được dự phần vào cuộc sống lại của Chúa Cứu Thế là những vị nào? Đa số rất có thể đều thuộc về thế hệ đương thời hồi ấy, vì chúng ta đọc thấy các ngài đã tỏ mình cho nhiều người quen thuộc. Thánh Thomas cho rằng các tiên tri cũng ở trong số đó. Ý kiến các thánh Tiến sĩ Giáo Hội và suy tư đạo đức Kitô giáo đều nghĩ đến Thánh Giuse là người trên hết và trước hết ở trong số đó. Có nhiều lý chứng mạnh mẽ cho điều này:

1) Nếu như đặc ân ấy đã được ban cho một số linh hồn theo sự thánh thiện, thì chúng ta tin Thánh Giuse nhất định không thua sút bất kỳ vị nào cả, nên ắt hẳn Ngài đã được ban đặc ân ấy.

2) Nếu bốn phận con là phải tôn kính cha và lo liệu nơi an nghỉ cho thân xác cha sau khi từ trần, thì khi cho nhiều vị thánh sống lại, nhất định Chúa Giêsu không thể bỏ mặc thân xác của dương phụ bị chôn vùi giữa bụi đất dưới mồ. Hơn nữa, trước kia Chúa Giêsu đã tôn kính Thánh Giuse hơn mọi người, qua việc gọi Ngài là "cha," thì nhất định Người cũng vẫn tôn kính như thế sau khi Thánh nhân qua đời.

3) Qua khi phục sinh, Chúa Giêsu đã ban cho Mẹ Người là Đức Maria một niềm an ủi lớn lao và đặc biệt, vì Mẹ đã đồng lao cộng khổ rất nhiều với Chúa, thì lẽ nào Chúa lại không sắp xếp cho người cha trần gian của Người một niềm an ủi, vì Ngài đã chịu lao nhọc và vất vả rất nhiều cho Chúa? (Isidore de Isolano, *Sum. de Donis S. Joseph*, p. 4, chap. 3).

"Hơn nữa, thánh Phaolô cho chúng ta biết có những phụ nữ đã được người chết sống lại (Dt 11:35). Điều này không chỉ nói về việc người chồng của họ sống lại, mà còn hàm ý rằng trên trời, họ có thể được sống bên người thân của họ, trao đổi những điều thánh thiện và tình cảm bất diệt với nhau. Do đó, thật cảm động biết bao khi nghĩ đến cuộc đối thoại thánh thiện giữa Thánh Giuse phục sinh và hiến thể trinh khiết của Ngài – một điều kỳ diệu của tình yêu hoàn hảo. Tuy nhiên, ở đây, kỳ diệu hơn nữa là cuộc đối thoại đã diễn ra giữa Thánh Giuse và Chúa Giêsu Phục Sinh. Không cần đi sâu vào những điều kín nhiệm của tình yêu phụ tử thảo hiếu, chúng ta chỉ xin tôn vinh những điều ấy trong Thiên Chúa." (Sauvé, *op. cit.*, Elevat. 28).

2. Thánh Tiến Sĩ Thiên Thần đã viết như sau: "Như Lazarus, một số người đã được sống lại nhờ phép lạ của Chúa, nhưng rồi sau đó, họ lại trở thành con mồi của sự chết một lần nữa. Tuy nhiên, vào dịp này, những vị được sống lại đã hiện ra tại Jerusalem, làm tăng thêm vinh thắng của Chúa Giêsu bằng việc loan báo tin mừng phục sinh của Đấng Thánh Nazareth, các ngài được tiến định không phải chết lại. Với cuộc phục sinh của Chúa Giêsu, cuộc sống mới của các vị ấy sẽ thật đáng tiếc nếu như phải quay trở lại cảnh cô tịch chốn mồ sâu" (Sup. Matt. chap. 27). Hơn nữa, để trở thành chứng nhân hùng hồn cho cuộc phục sinh của Chúa Kitô, thì nhất thiết sau khi được giải thoát khỏi những ràng buộc của sự chết, các ngài phải được hộ tống

Chúa Giêsu khi lên trời. Các ngài đã sống lại, không phải cho vinh quang cá nhân, nhưng để làm chứng từ sống động cho các chân lý Tân Ước (in 4 Sent., dist. 43, q. 1, a. 3, 4 – x. Cajetan, Comm. in p. 3, q. 53, a. 3).

Dựa trên lập luận ấy, chúng ta tin Thánh Giuse đã sống lại, và được lên trời cả hồn xác cùng với Chúa Kitô. Chúng ta cũng suy ra, mặc dù theo cách tiêu cực, thân xác Thánh Giuse nhất định đã ở trên thiên đàng, bởi vì nhiều di tích liên quan đến thi hài các thánh đã được tìm thấy và được tôn kính trên các bàn thờ, nhưng chưa bao giờ chúng ta nghe nói như thế về Thánh Giuse. Chưa có ai từng nói mình sở hữu một di tích của Thánh Giuse, mặc dù lòng sốt sắng có thể xui khiến họ làm như thế. Trước nhất, vì không ai tin họ, và thứ hai, Giáo Hội chắc chắn sẽ quở phạt những ai dám làm như vậy.

Nhưng, chúng ta thử giả sử thân xác Thánh Giuse không có trên thiên đàng. Lẽ nào Chúa Giêsu, Đấng đã quan tâm đến các thánh trong việc bảo tồn di tích thi hài các ngài, mà lại quá sơ khoáng như thế đối với Người Cha Đồng Trinh của Người hay sao? Vì thế, thánh Francis de Sales đã viết: "Khi Chúa Giêsu xuống Ngục Tố Tông, Thánh Giuse đã thưa với Người thế này: 'Lạy Thiên Chúa của con! Xin hãy nhớ khi Chúa từ trời giáng thế, con đã tiếp đón Chúa vào mái nhà và gia đình của con, giờ đây xin Chúa hãy tiếp đón con vào nhà của Chúa. Khi Chúa còn sống trên trần gian, con đã bế ẵm Chúa trên cánh tay con, xin Chúa hãy nhận con vào vòng tay Chúa. Con đã ân cần chu cấp và chăm sóc Chúa trong cuộc đời tạm, giờ đây xin Chúa hãy ân cần tiếp nhận và đưa con vào cuộc sống muôn đời.'

"Chúng ta tin rằng, nhờ hiệu lực bí tích Thánh Thể chúng ta đã lãnh nhận, thân xác chúng ta sẽ được sống lại trong ngày Chung Thẩm, vậy tại sao chúng ta lại nghi ngờ việc Chúa đưa xác hồn Thánh Giuse vinh quang vào thiên đàng, vì trước kia Chúa đã từng thỏa lòng an nghỉ trên cánh tay của Ngài? Quả thật, Thánh Giuse hiện ở trên thiên đàng, cả xác hồn. Điều này không còn gì có thể hoài nghi được nữa." (*Trattenim.* 19, n. 22).

Sauvé cũng viết rất hữu lý (*op. cit.*, Elevat. 28): "Liệu có thể hoài nghi về việc Chúa Giêsu đã cho Thánh Giuse đặc biệt thông phần vào cuộc thăng thiên của Người hay không? Trong khi Đức Maria, các tông đồ, các môn đệ đang chiêm ngưỡng Chúa Giêsu được cất lên từ trên núi Olivet, thì chúng ta có thể hình dung Thánh Giuse đang đứng

ở hàng đầu cuộc rước gồm các linh hồn đã được giải thoát khỏi Ngục Tố Tông, trong đó có nhiều vị đã được tái hợp với thân xác, cùng với các thiên thần tiến ra nghinh đón Vua các vua khi Người hiển vinh vào vương quốc thiên đàng của Người.

"Ngay cả trong vinh thắng, Chúa Giêsu vẫn là người con rất hiếu thảo. Vì Chúa đã ban tặng những phúc lành khôn sánh cho Mẹ Người, Đấng mà Chúa đã để lại trên trần gian, thì nhất định khi lên trời, Chúa cũng ban những tặng ân khôn tả cho Đấng mà Người đã gọi, và sẽ luôn luôn gọi, là 'cha.' 'Người lên cao... ban ân lộc cho nhân loại' (Ep 4:8).

Bởi đó, chúng tôi hoàn toàn bất đồng với thi sĩ Dante Alighieri khi ông nói, theo thánh Gioan tông đồ cho biết trong một giấc mơ, trên thiên đàng hiện chỉ có Chúa Giêsu và Mẹ Maria là gồm cả xác hồn. Thi sĩ hỏi thánh Gioan về những lời Chúa Giêsu đã nói về việc thánh nhân sẽ không chết" (*Paradiso*, Cant. 25, verses 122 ff.; *The Partable Dante*, L. Binyon, Viking Press, 1947, p. 500; x. Ga 21:22).

"Tôi nghe một tiếng nói, 'Tại sao ngươi lại trở mắt

Nhìn cái không có chỗ ở đây?

Xác ta là đất, và phải nằm dưới đất

Cùng với tất cả những người khác, cho đến khi con số của chúng ta sẽ phù hợp

Với những gì các mục đích đời đời sáng ngời.

Trong sân triều phúc đức chỉ có hai tà áo

Cả hai sáng chói duy nhất từ đất chỗi dậy;

Và ta truyền cho ngươi hãy nói lại như thế cho trần gian."

Quả thật, nhiều thần học gia uy tín đã cho rằng thánh Gioan đã được sống lại và lên trời cả xác hồn. Chẳng hạn Lecipier đã viết (*In Joannem* 2, 22): "Về thánh Gioan, phải nói ngài đã chết, mặc dù Chúa Kitô đã nói 'Ta muốn người ấy sống...' Tuy nhiên, vẫn có thể tin theo lòng đạo đức như thánh Thomas đã viết (*in Symb. Apost. Opus* 7, art. 5, Ed. Parm), nhờ một hồng ân đặc biệt, thánh Gioan đã được sống lại. Lòng sùng mộ đặc biệt của thánh Gioan đối với Mẹ Thiên Chúa đã khiến cho lập luận này trở nên hữu lý" (c.f. Livius, p. 346 – in nota

Tract. de Beatiss. Virg. Maria, p. 2, chap. 2, a. 3, n. 20).

Theo lời thánh nữ Bridget, Mẹ Thiên Chúa cho thánh nữ biết các vị thánh được sống lại với Chúa Kitô đã để thân xác lại trong mồ, còn linh hồn thì lên thiên đàng (*Revel.*, Bk. 6, chap. 94), và như thế, trên thiên đàng chỉ có Chúa Giêsu và Đức Maria là hiện diện cả hồn xác (*Revel.*, Bk. 7, chap. 26).

Tuy nhiên, chúng ta hãy xét những lời của thánh nữ Bridget theo các điểm sau đây:

1) Cornelius a Lapide (Mt 27:52) đã trưng dẫn những lời của thánh nữ Bridget, nhưng không đồng ý với ngài;

2) Mặc dù toàn bộ những mặc khải của thánh nữ đã được chuẩn nhận, nhưng điều này không áp dụng cho từng chi tiết. Có thể có những phát biểu hoặc suy tư riêng của thánh nữ. Quả vậy, nhiều lời của thánh nữ Bridget đã không được các nhà chú giải và các nhà thần học chấp nhận. Chẳng hạn:

a) Thân xác Đức Maria đã ở trong mồ 15 ngày sau khi ly trần (quyển 7 chương 26);

b) Đức Maria đã ngất xỉu dưới chân thập giá vì quá đau đớn (quyển 4, chương 70);

c) Khi Chúa Giêsu giáng sinh, Thánh Giuse đã rất già lão (quyển 7, chương 21);

d) thánh nữ xác quyết, "Từ đời đời Đức Maria đã không được tiến định cai trị trên mọi thụ tạo."

Tuy nhiên, một vài chi tiết không được chấp nhận vẫn không làm giảm tầm quan trọng của những mặc khải ấy. Trong khi đó, việc chuẩn nhận của Giáo Hội chỉ nói lên rằng: trong các mặc khải ấy không có gì đối nghịch với đức tin và phong hóa, và do đó, có thể được đọc một cách an toàn (x. Jamar, *Theologia S. Josephi*, chap. 9, a. 2).

3. Khi bà mẹ của hai người con ông Zebedee đến xin Chúa Giêsu dành hai chỗ tả hữu cho con mình, thì Chúa đã trả lời: "... Ta không có quyền ban, nhưng là dành cho những ai đã được Cha Ta dọn cho" (Mt 20:23). Đương nhiên chỗ bên hữu đã được dành cho Đức Maria, Mẹ Chúa, còn chỗ bên tả được dành cho Thánh Giuse.

Thực vậy, mức độ vinh quang của một vị thánh tương xứng với sứ vụ ngài đã hoàn thành và các nhân đức ngài đã thực hiện khi chu toàn sứ vụ ấy trên trần gian. Không vị thánh nào có thể sánh được với Thánh Giuse, trên phương diện phẩm giá cao sang được Thiên Chúa ân ban, và trên phương diện các nhân đức siêu việt Ngài đã thực hiện. Vì thế, điều hữu lý là Thánh Giuse có được một chỗ trên thiên đàng, kế cận Chúa Giêsu và Mẹ Maria.

Hơn nữa, Thánh Giuse là người đã cộng tác rất mật thiết trong mầu nhiệm Nhập Thể, nguồn mạch duy nhất của vinh phúc trên thiên đàng và nguồn mạch ân sủng trên trần gian. Thánh nhân đã cộng tác vào mầu nhiệm ấy trên trần gian, nên xứng đáng được một vị trí cao sang trên thiên đàng. Vì ân sủng không phá hủy, nhưng kiện toàn tự nhiên, nên trên thiên đàng, tự nhiên còn được rạng ngời hơn nữa trong ánh sáng trường cửu. Từ đó, chúng ta có thể kết luận những mối liên hệ trần gian giữa Chúa Giêsu, Đức Maria và Thánh Giuse sẽ vẫn tiếp tục tồn tại một cách hoàn hảo hơn nữa trên thiên đàng.

Osorio nói (De Sancto Josepho, Serm. 3, disp. 5): "Thiên đàng không phân cách những ai mà tự nhiên và ân sủng đã liên kết với nhau trên trần gian; tương giao ấy vẫn được duy trì, và hơn nữa, còn xác định những mức độ vinh phúc của họ nữa." Vì thế, sau Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Giuse nhất định có được một vị trí siêu việt vinh quang trên thiên đàng.

Sauvé cũng viết (*loc. cit.*): "Tất cả điều này hoàn toàn đơn giản khi chúng ta thực sự hiểu được sứ mạng của Thánh Giuse. Quả thật, Thánh Giuse đã được đặc biệt tham dự trong niềm vui, đau khổ, hoạt động, ân sủng, vinh quang, và vinh phúc muôn đời. Thiên Chúa không tự mâu thuẫn, cũng không tự rút lại các tặng ân của Người. Và vì đã được Chúa Giêsu cho tham dự tất cả những mầu nhiệm của Người trong thời gian tại thế, nên Thánh Giuse cũng được Chúa cho tham dự các mầu nhiệm của đời sau nhiều hơn tất cả các thiên thần và các thánh - đối với Giáo Hội và đối với các linh hồn - trong những niềm vui và vinh hiển thiên đàng."

4. Điều này thật dễ hiểu, vì vinh quang là gì nếu như không phải là sự ban thưởng được xác định nhờ ân sủng và được tích lũy nhờ hoạt động của ý chí chúng ta? Ân sủng là hạt giống vinh quang và mức độ vinh quang trên thiên quốc, tương xứng với sự cộng tác với ân sủng của chúng ta. Không vị thánh nào đã được ban ân sủng lớn lao như

Thánh Giuse vì Ngài được ủy thác sứ vụ lãnh đạo Thánh Gia, và không vị thánh nào đã cộng tác với ân sủng cho bằng Thánh Giuse. Do đó, vinh quang khôn sánh dành cho Thánh Giuse trên thiên đàng – một vinh quang vượt quá trí hiểu nhân loại, và chỉ có thể hiểu thấu và trân trọng đầy đủ trên thiên đàng mà thôi.

Trong các mặc khải của thánh nữ Gertrude, chúng ta đọc thấy: “Mỗi khi Thánh Giuse diễm phúc được đề cập, thì tất cả các thánh đều cung kính cúi đầu và đưa mắt yêu mến hướng về Ngài, vui mừng với Ngài vì sự cao sang và vinh dự của Ngài” (*Life and Revelations of St. Gertrude*, Bk. 4, chap. 21).

Trong sắc chỉ *Quemadmodum Deus* ban hành ngày 8 tháng 12 năm 1870, chân phúc giáo hoàng Pius IX đã viết: “Nghĩ đến địa vị cao sang Thiên Chúa đã ban cho tôi tớ trung thành của Người là Thánh Giuse, Giáo Hội biểu lộ lòng tôn kính đối với Thánh nhân bằng cách dành cho Ngài lời ca ngợi và vinh dự cao nhất, chỉ sau một mình Đức Maria, Trinh Nữ Mẹ Thiên Chúa.”

Không bao lâu sau khi đã tuyên bố tín điều Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, chính vị chân phúc giáo hoàng này, trong lúc đang xem một phác thảo của bức tranh kỷ niệm biến cố trọng đại ấy, đã nhận ra Thánh Giuse được vẽ trong góc của bức tranh. Hơi ngạc nhiên, ngài nói với họa sĩ: “Không phải ở trong góc, nhưng phải ở đây, ở ngay bên cạnh Đức Trinh Nữ Rất Thánh, hoặc nếu ông muốn, thì chỉ ở sau Đức Trinh Nữ một chút mà thôi, vì đó là chỗ của Thánh nhân trên thiên đàng.” (x. Seldmayr, *Sum. Joseph*, num. 2002).

5. Quả thật, niềm tin đạo đức cho rằng các thánh trên thiên đàng có một đức ái trọn hảo, các ngài muốn xin cho chúng ta những ân sủng mà lòng đại lượng của Thiên Chúa đã ưu ái ban cho các ngài. Và vì trong tất cả các ân sủng và phúc lành dành cho Thánh Giuse, thì ân phúc được chết trong tay Chúa Giêsu và Mẹ Maria là ân phúc đặc biệt nhất. Vì thế, ngày nay trên thiên đàng, Thánh Giuse luôn cầu xin cho những tôi tớ trung thành của Ngài những ân sủng dồi dào trong giờ lâm chung.

Trong quyển Tự Thuật của mình, chị Maria Dionigia Martigrat đã viết: “Thiên Chúa đã cho tôi biết, nhờ lòng sùng kính Thánh Giuse hấp hối và vì lòng đại lượng của Người, Thánh nhân đã xin được các ơn vô hạn cho những người hấp hối.”

Ngoài ra, thánh Alphonsus cũng nói: "Thánh Giuse rất mạnh mẽ trong việc đánh đuổi các thần dữ quấy quất chúng ta trong giờ sau hết. Chúa Giêsu đã ban cho Thánh nhân đặc ân bảo vệ an toàn những người hấp hối cho khỏi cạm bẫy của Lucifer, như xưa Thánh nhân đã cứu Chúa Giêsu cho khỏi những mưu mô của vua Herod. Thánh Giuse được đặc ân xin cho những linh hồn trung thành tôn kính Ngài được hưởng một cái chết thánh thiện và an lành. Những ai trong giờ sau hết mà kêu cầu Thánh Giuse sẽ được Chúa Giêsu và Đức Maria an ủi và phù trợ" (*Exortation for Instilling into the Soul a greater Devotion to St. Joseph*).

Vì lý do ấy, Giáo Hội thúc bách chúng ta hãy kêu cầu Thánh Giuse phù trợ trong giờ lâm tử:

"Vi vậy, tất cả chúng ta hãy van nài Đấng hiển trị trên cao,
Hãy đến với chúng ta, đem theo ơn tha thứ tội lỗi,
Và xin cho chúng ta những tặng ân bình an của thiên đàng."
(Thánh thi giờ Kinh Sáng)

6. Thánh Bernard cho chúng ta biết Thánh Giuse đã dành cho Chúa Giêsu một tình yêu lớn lao, và vì biết Chúa Giêsu đến trần gian này để cứu độ nhân loại, nên Thánh Giuse đã trung thành cộng tác với Đấng Hòa Giải hằng hữu (*Hom. 2, sup. Missus est*). Ngoài ra, với lời chuyển cầu thần thể của mình, Thánh Giuse đã tìm cách loại bỏ nhiều linh hồn về cho Thiên Chúa, xin cho họ không những các phúc lành thiêng liêng, mà cả những ơn lành ở đời này để làm nhẹ bớt cho họ những gánh nặng vật chất. Vì thế, Giáo Hội tuyên xưng Thánh Giuse đã được Thiên Chúa chỉ định làm "thừa tác viên ơn cứu độ cho chúng ta" (*Dedit et ministrum esse salutis* – Thánh thi giờ Kinh Sáng).

Họa theo lời thánh Bernard, thánh Alphonsus đã xác nhận: "Một số vị thánh đã được ban chủ yếu để làm quan thầy cho chúng ta trong những trường hợp cá biệt nào đó, trong khi Thánh Giuse có thể giúp đáp hoặc bảo bọc cho những ai có lòng sùng kính kêu cầu Ngài trong mọi nhu cầu. (*Bài Giảng lễ Thánh Giuse*, p. 2, n. 12). Cartagena ủng hộ ý kiến này và cũng tuyên xưng tương tự như vậy (Vol. 18, hom. 14). Chúng tôi đặc biệt giới thiệu những ai bị cám dỗ về đức trong sạch hãy đến với Thánh Giuse và đọc lên lời kinh quý đẹp mà Giáo Hội đã rộng rãi ban cho rất nhiều ân xá: "Lạy Thánh Giuse nhân lành, là cha và là người bảo vệ các kẻ đồng trinh, v.v..." (*Raccolta*, n. 473).

7. Cha Gerson viết: "Thánh Giuse là một vị cầu bầu rất thần thế! Là phu quân, Thánh nhân kêu nài Hiên Thê của mình. Là thân phụ, Thánh nhân kêu nài Quí Tử của mình – hay, đúng hơn là Thánh nhân truyền lệnh" (In Josephina; và Serm. de Nativ. B.V.M.).

Tất cả các thánh đều đến trước ngai tòa Đức Maria như những người chịu ơn, những thần dân, nhưng Thánh Giuse đến với tư cách là phu quân của Mẹ. Các vị thánh xuất hiện trước thánh nhan Chúa Giêsu như những tội tớ, trong khi Thánh Giuse đến trước thánh nhan Chúa như một người cha. Vì thế, những lời cầu xin của Ngài luôn được nhậm lời.

8. P. Lepicier viết rằng mọi người đều có thể xác chứng sự bảo trợ hiệu năng của Thánh Giuse, nhất là những người muốn thăng tiến và bảo toàn tinh thần sốt sắng trong việc phụng sự Thiên Chúa, trong số đó có những người tuyên giữ các lời khấn, hiến mình hoàn toàn để phụng sự Thiên Chúa. Như vậy, linh hồn nào muốn ôm ấp đời sống trọn lành hơn hãy đến nương nhờ Thánh Giuse; và do đó, không có gì ngạc nhiên khi nhiều dòng tu đã tôn nhận vị thánh tổ phụ này làm quan thầy (*De S. Joseph*, p. 3, a. 1, n. 8).

9. Đây chính là lời khuyên của thánh nữ tiến sĩ Teresa Avila. Trong quyển Tự Thuật (ch. 6), thánh nữ đã viết: "Tôi đã nhận Thánh Giuse vinh hiển làm trạng sư và quan thầy của tôi, và tôi không thể nhớ ra một lần nào tôi đã cầu nguyện cùng Ngài mà những lời cầu của tôi lại không được nhậm lời. Tôi lấy làm ngỡ ngàng về những ân huệ lớn lao Thiên Chúa đã ban cho tôi qua lời bầu cử của Ngài, và cách thức Ngài đã giải cứu tôi khỏi nhiều nguy hiểm xác hồn. Vì thế, tôi ước mong thuyết phục nhiều người cũng hãy dâng mình cho Ngài. Đối với những ai không tin điều ấy, tôi chỉ có một yêu cầu là, nhận danh tình yêu Thiên Chúa, họ hãy thử, và kinh nghiệm bản thân sẽ cho họ thấy việc tin tưởng và tôn nhận vị thánh tổ phụ vinh hiển này làm Đấng cầu bầu cho họ đem lại lợi ích như thế nào."